

Meningen med livet

Tag jer i agt for de falske profeter, siger Jesus. På deres frugter skal I kende dem. Det er så sandt som det er sagt. På frugterne skal man kende folk og ikke på ordene.

Man skal ikke dømme folk på, om de ønsker at sende andre folks skattekroner til Afrika eller Nørrebro, men på om de selv behandler deres nabo ordentligt.

Man skal ikke dømme folk på, om de kræver tolerance af andre mennesker, men på om de selv er tolerante over for dem, de mener mangler tolerance.

På samme vis skal man ikke dømme ideer eller pædagogiske teorier på deres pæne ord, men på deres virkninger.

Det har f. eks. været moderne at kalde den folkeskole vi havde for 50 år siden for » den sorte skole « . Men den såkaldt sorte skole skabte den mest oplyste, veluddannede og lige befolkning verden nogen sinde har set. Det er dens frugter vi nu lever af.

Omvendt så har den moderne pædagogik på 50 år bevirket at en stor del af ungdommen i dag bliver svigtet og ender som såvel sproglige som kulturelle analfabeter. Den asiatiske ungdom er nu bedre uddannet end Europas. Og frugterne af dette er vi nu på vej til at høste.

Således kan der nævnes mange forskellige moderne falske profeter, og de har alle noget tilfælles.

De hævder alle, at det ikke er Gud, som skal være verdens centrum. Det skal i stedet mennesket selv. Det er nu blevet til, at hvert enkelt menneske gør sig selv til centrum. Vær hovedperson i dit eget liv, som det hedder. Det er det, man kalder narcissisme, dvs. kærlighed til sig selv. Og det er det ungdommen i dag opdrages til.

Men hvad nu hvis mennesket slet ikke er skabt til at være i centrum? Hvad nu hvis mennesket kun kan være sig selv, når det står i forpligtende forhold til en magt uden for sig selv? Ikke kun til andre mennesker og den større samfundsmæssige sammenhæng, men først og fremmest til en magt helt uden for verden.

Den magt som har skabt det. Hvad nu hvis mennesket er skabt med et hjerte som er uroligt indtil det finder hvile i Gud? Det er kristendommens påstand og den påstand understøttes af al erfaring. Mennesket er slet ikke skabt til at være i centrum af sit eget liv. Et menneske kan slet ikke være sandt lykkelig, hvis det vigtigste i dets liv er at være lykkelig.

Mennesket kan ikke realisere sig selv, hvis det stræber efter at realisere sig selv.

Mennesket er skabt til det dobbelte kærlighedsbud: » Du skal elske Herren din Gud i dit ganske Hjerte, og i din ganske Sjæl, og i dit ganske Sind [og derved] din næste som dig selv. « Mennesket er skabt til at være bundet til Gud, thi derved bliver mennesket frit i verden.

Også fri for kravet om at skulle realisere sig selv. I denne frihed skal vi leve vort liv for næstens skyld. Vort medmenneskes skyld.

At vore liv er rettet mod Gud, det betyder også, at meningen med vores liv er i Guds hånd og ikke afhænger af vor egen eller af andre menneskers dom. Det liv som i vore øjne ligner den største fiasko, det liv som i vore øjne er så meningsløst, at det er helt uden menneskelig værdighed eller mening, det liv kan for Gud være det vigtigste af alle liv. Vi skal ikke dømme.